

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

REGION BIAŁYSTOK

BIULETYN INFORMACYJNY NR 67 (248) ● 25.02.98

Zarząd ZPB FASTY S.A. zapowiedział zwolnienie 330 pracowników

CO CZEKA FASTY?

O sytuacji w przedsiębiorstwie pisze Prezes Zarządu Henryk ZDZIENNICKI

W ciągu ostatnich 2 lat strata Spółki na jej działalności gospodarczej wyniosła 31,7 mln zł., tj. aż 317 mld starych zł. O tyle więcej Spółka wydawała pieniędzy, niż zarabiała. I to pomimo, że zarobki ogółu pracowników, często wysoko wykwalifikowanych, są bardzo niskie i oszczędzono nawet na najpotrzebniejszych częściach do maszyn.

Z powodu tych strat majątek obrotowy zmniejszył się o 12,9 mln zł i wynosi obecnie już tylko 26,5 mln zł, zaś długi zwiększyły się w tym okresie do 38,7 mln zł, znacznie przekraczając cały nasz majątek obrotowy. Trzeba przy tym pamiętać, że w 1997 r. część wierzycieli umorzyła nasze długi na kwotę blisko 17 mln zł. Bez tego wynosiliby dziś prawie 56 mln zł.

W tej sytuacji nie możemy już liczyć, że ktokolwiek da nam dodatkowe kredyty. Istnieć wręcz poważna obawa, że wierzyciele będą żądać szybkiego zaspokojenia wszystkich swoich należności. Jeżeli zrobią to jednocześnie, „Fasty” nie zdołają się obronić przed upadłością.

Aby tak się nie stało, musimy wykazać, że „Fasty” są w stanie rzetelnie spłacić wszystkie swoje długi z bieżących dochodów, a nie z likwidacji majątku. Dziś już nikt w to nie uwierzy na słowo honoru. O naszej zdolności do spłacenia długów możemy przekonać banki tylko faktami. I musimy to zrobić bardzo szybko, bo każdy dzień przybliża katastrofę i z każdym dniem coraz trudniej będzie jej uniknąć.

Naszą zdolność do przetrwania możemy odzyskać tylko w ten sposób, że przestaniemy wydawać coraz więcej pieniędzy, iż uzyskujemy ze sprzedaży naszych wyrobów. Przy czym nadwyżka bieżących przychodów nad wydatkami musi wystarczyć także na stopniowe spłacenie zaległych dłu-

gów, a w dalszej kolejności również na usprawnienie procesów produkcyjnych i zwiększenie wynagrodzeń. Odzyskanie zdolności kredytowej i udowodnienie, że „Fasty” mogą osiągać zyski, jest jeszcze możliwe.

Aby tak się stało, trzeba zwłaszcza poprawić wykorzystanie majątku i zwiększyć sprzedaż o tyle, o ile to możliwe ze względu na zainteresowanie rynku naszymi wyrobami. Zależy to zwłaszcza od wysokości naszych cen, którymi możemy skutecznie konkurować tylko wówczas, gdy zdołamy dostatecznie nisko obniżyć poziom kosztów.

Obok cen, nasza konkurencyjność w coraz większym stopniu zależy od jakości wyrobów i wywiązywania się z wciąż skracanych terminów dostaw. Wyrazem słabości „Fast” pod tym względem była utrata tak atrakcyjnych klientów, jak „Próchnik”, „Vistula” i inne renomowane zakłady odzieżowe.

Zabiegając o wzrost sprzedaży, z drugiej strony musimy szybko obniżyć koszty o tyle, o ile to konieczne, żeby przychody ze sprzedaży były od nich dostatecznie wyższe.

Dopiero wtedy „Fasty” staną się wiarygodne dla banków i – mówiąc brutalnie – mogą liczyć, że nie będą dobite przez wierzycieli obawiających się utraty swoich pieniędzy.

Dlatego bezwzględnie musimy zmniejszyć nasze koszty, eliminując te wydatki, których ponoszenie nie jest absolutnie konieczne. W ramach tego przewidziane jest m.in. zwolnienie 330 pracowników, głównie pośrednio produkcyjnych.

Jak bowiem wynika z analiz, taka właśnie ilość stanowisk pracy jest nadmierną w stosunku do potrzeb. Zdaję sobie sprawę, że

jest to bardzo bolesne. Taka jest jednak konieczność. Te zwolnienia nie mają na celu zwiększenia zysków, lecz tylko obniżenie strat, bez czego nie da się uchronić „Fast” przed bankructwem i zachować pozostałe 1515 stanowisk pracy.

Na koniec pragnę podkreślić, że samo zmniejszenie zatrudnienia, jak i wiele innych przedsięwzięć nie wystarczy, aby Spółka stała się rentowna. Jest ono tylko jednym z wielu elementów obszernego programu naprawczego. Najważniejszym, podstawowym warunkiem przetrwania „Fast” jest ten, aby każdy z nas bez względu na zajmowane stanowisko, miał poczucie własnej odpowiedzialności za „Fasty” i wykonywał swoją pracę najlepiej, jak potrafi. ■

Komunikat RS AWS

RS AWS wspólnie z KK NSZZ „Solidarność” informuje, iż w dniu 09.03 br. w Białymstoku w Urzędzie Wojewódzkim przy ul. Mickiewicza 3 . o godz. 10.00 odbędzie się seminarium na temat reformy państwa. System reformy przedstawia ministrowie Teresa Kamińska, Michał Kulesza i Jerzy Stępień.

Seminarium jest zorganizowane dla województw: suwalskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, olsztyńskiego oraz białostockiego, w związku z czym ilość miejsc jest ograniczona.

Proszę o zgłoszenia w terminie do dnia 27.02.br. Zgłoszenia przyjmuję osobiście.

Przewodniczący
Ruchu Społecznego
Akcja Wyborcza Solidarność w
Białymstoku
Stanisław WIŚNIEWSKI

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

Notowania OBOP-u

Gdyby wybory parlamentarne odbywały się w lutym br. pierwsze miejsce zajęłaby AWS, a poza parlamentem znalazłaby się m.in. partia Lecha Wałęsy Chrześcijańska Demokracja III RP – wynika z badań przeprowadzonych tego miesiąca przez OBOP.

Badania objęły 1030 Polaków powyżej 18 roku życia. 43 proc. deklarowało udział w wyborach, a 22 proc. raczej wzięłoby w nich udział.

Na AWS głosowałoby 33 proc. ankietowanych. Drugie miejsce w sondażu zajął SLD z 26 proc. głosów, kolejne – UW 11 proc., PSL 9 proc., UP pod przewodnictwem Aleksandra Małachowskiego – 7 proc.

Z sondażu wynika, że spośród ugrupowań, które brały udział w wyborach 1997 r. 5 proc. prognozy nie przekroczyłyby ROP (4 proc.) oraz Krajowa Partia Emerytów i Rencistów (3 proc.) i Krajowe Porozumienie Emerytów i Rencistów RP (2 proc.).

2 proc. badanych skłonnych byłoby oddać głos na partię Wałęsy ChD III RP.

Zaledwie 1 proc. ankietowanych głosowałoby na Unię Prawicy Rzeczypospolitej, ROP Antoniego Macierewicza i Blok dla Polski. Inne ugrupowania nie zostały uwzględnione w sondażu.

Obrady Prezydium KK „S”

Obrona uprawnień socjalnych polskich marynarzy zatrudnianych coraz częściej na statkach pływających pod tzw. „taniami banderami” oraz pracowników oddelegowanych do działalności związkowej omawiane były podczas posiedzenia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, które odbyło się 17 bm. w Gdańsku.

Prezydium postuluje nowelizację rozporządzenia Rady Ministrów, dotyczącego udzielania urlopu bezpłatnego i zwolnień od pracy pracownikom pełniącym z wyboru funkcje w związkach zawodowych. Zdaniem prezydium coraz częstsza staje się wśród pracodawców praktyka uchylania się od wynikającego z ustawy o związkach zawodowych obowiązku „partycypowania w kosztach utrzymania działacza międzyzakładowej organizacji związkowej, który nie jest pracownikiem ich zakładu”. Prezydium KK „S” proponuje więc „doprecyzowanie” przepisów regulujących powinności pracodawców wobec tych związkowców.

W trakcie posiedzenia Prezydium KK „S” ustalono, że 2 marca br. odbędzie się w Warszawie nadzwyczajne posiedzenie KK „S”, poświęcone reformom ustrojowym – w tym reformie samorządowej, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.

Z P R A C ZARZĄDU REGIONU

Komunikat

Regionalnej Komisji Wyborczej Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

Regionalna Komisja Wyborcza Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” przypomina komisjom zakładowym, iż zgodnie ze Statutem NSZZ „Solidarność” ordynacją wyborczą Związku, podczas zebrania sprawozdawczo-wyborczego obowiązkiem ustępującej komisji rewizyjnej jest zdanie sprawozdania z przeprowadzonej kontroli działalności merytorycznej i finansowej Komisji Zakładowej.

Protest Prezydium ZR

Pan Jan Chojnowski

Przewodniczący Rady Miejskiej w Białymstoku

Prezydium Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” w Białymstoku w oparciu o wpływające do nas głosy oburzenia, występuje do Rady Miejskiej z protestem przeciwko uchwale, która została podjęta w dniu 24 XI 1997 r. w sprawie wysokości podatku od środków transportowych.

Zdajemy sobie sprawę, iż potrzeby finansowe Gminy Białystok są duże, ale w tej sytuacji zadajemy pytanie; czy pozyskiwanie środków finansowych powinno polegać na maksymalnych opłatach?

Uchwała Rady Miejskiej jednoznacznie spowoduje wzrost cen usług i towarów, a także przyczyni się do pomniejszenia skromnych dochodów mieszkańców naszej gminy oraz wzrostu bezrobocia.

Wnosimy o wnikliwe przeanalizowanie naszego protestu.

Uchwała Nr 1

Regionalnej Komisji Wyborczej Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

Regionalna Komisja Wyborcza Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” postanawia powołać pełnomocników do nadzorowania zebrań wyborczych w Komisjach Zakładowych na podstawie rozdziału IX par. 95 Ordynacji Wyborczej w osobach:

1. Genowefa Dębowska
2. Bożena Śliwińska
3. Romuald Katusz
4. Cezary Janucik.

Proces Zarządu Białegostoku przeciwko b. posłom Unii Pracy

Nie doszło do ugody w procesie cywilnym z powództwa Zarządu Białegostoku przeciwko byłym posłom Unii Pracy: Aleksandrowi Małachowskiemu i Arturowi Smółce, który w 19.02.br. rozpoczął się przed Sądem Wojewódzkim w Białymstoku.

Urzędnicy samorządowi domagają się przeprosin i 10 tys. zł na cele społeczne za publiczne stwierdzenie b. posłów UP, że samorządowcy dopuścili się fałszerstwa wyborczego w trakcie losowania składów obwodowych komisji wyborczych ds. referendum konstytucyjnego.

Sprawa dotyczy okoliczności powtórzenia tego losowania. Po protestach UP i OPZZ Wojewódzka Komisja Wyborcza (potwierdziła to także Państwowa Komisja Wyborcza) nakazała je powtórzyć, uznając, że naruszona została zasada losowości. Niektóre karty zostały bowiem złożone w sposób umożliwiający ich identyfikację przez osobę losującą.

Po orzeczeniu WKW, ówczesni posłowie Małachowski i Smółko wystosowali do prezydenta Białegostoku Krzysztofa Jurgieła (obecnie posła AWS) list otwarty, w którym domagali się m.in. dymisji władz miejskich. „Sam fakt udowodnie-

AKTUALNE ZADANIA RS AWS

Ruch Społeczny Akcja Wyborcza Solidarność jest partią polityczną skupiającą tych, którzy w ostatnich wyborach parlamentarnych poparli program Akcji Wyborczej Solidarność. RS AWS otwarte jest na wszystkich, którzy nie należą do żadnej partii i chcą realizować cele wskazane w tym programie oraz kontynuować reformy polityczne i gospodarcze zapoczątkowane przez ruch społeczny „Solidarność”.

Większość parlamentarzystów AWS, to byli działacze związkowi. Związek zawodowy mając zasadniczo inne cele nie jest ich naturalnym zapleczem politycznym. RS AWS ma te lukę wypełnić i być bazą społeczną wszystkich tych senatorów i posłów AWS, którzy nie byli związani z żadnym ugrupowaniem politycznym. RS AWS będzie ściśle współpracował z NSZZ „Solidarność”. Jest to wymóg statutowy RS AWS.

W ramach AWS w wyborach parlamentarnych wzięły udział istniejące partie pracownicze. Wszystkie one wprowadziły swoich przedstawicieli do parlamentu. Z tymi partiami i innymi organizacjami skupionymi w AWS będziemy współpracować na zasadach określonych w AWS. Uznajemy ich dorobek oraz cenimy doświadczonych działaczy społecznych i politycznych. Partie te jednak mimo wieloletniej działalności i wielu sukcesów nie reprezentują siły politycznej zdolnej do samodzielnego zrealizowania trudnych zadań reformatorskich w naszym państwie. Jak się zdaje wyczerpały one swoje możliwości polityczne, a w każdym razie organizacyjne. Społeczeństwo oczekiwało na nową inicjatywę polityczną. Powstanie RS AWS ma być odpowiedzią na te oczekiwania. Tak też jest. Świadczy o tym szybki i dynamiczny rozwój struktur

RS AWS. Aktualnie w województwie białostockim gminne organizacje skupiają niejednokrotnie więcej członków niż inne partie mają ich w całym województwie. Dalszy rozwój organizacyjny jest jednak niezbędny, jeżeli mamy sprostać czekającym zadaniom.

Zbliżają się wybory samorządowe. Zgodnie z ostatnimi deklaracjami rządowymi mają odbyć się na jesieni tego roku. Jest to olbrzymie zadanie, które musimy podjąć. Jeżeli tego nie zrobimy, zrobią to inni. My musimy zrobić to dobrze. Musimy więc dysponować doświadczonymi działaczami społecznymi zdolnymi do podjęcia trudnych i odpowiedzialnych zadań. To przede wszystkim od tych ludzi zależeć będzie powodzenie reformy administracyjnej państwa.

Ciąg dalszy na str. 4

**Polecamy reklamę
w naszym
BIULETYNIE**

**ATRAKCYJNE
WARUNKI!**

nia osobom zajmującym funkcje publiczne nieuczciwości jest dyskwalifikujący” i obraża „wszystkich uczciwych mieszkańców Białegostoku” – napisali w liście w maju ub.r.

W czwartek na sali sądowej nie doszło do porozumienia między nimi a pełnomocnikiem władz miejskich. Główny spór dotyczył tego, czy Zarząd Miasta także powinien przeprosić społeczeństwo za konieczność powtórzenia losowania. Byli posłowie UP zgodzili się przyznać, że „zbyt surowo i emocjonalnie określili postępowanie powodów”. Małachowski przygotował nawet wersję ugody, ale nie została ona zaakceptowana przez mec. Józefa Lubienieckiego.

Sąd odroczył rozprawę i nakazał wezwać świadków, m.in. sędziów – członków Wojewódzkiej Komisji Wyborczej ds. Referendum Konstytucyjnego.

W tej samej sprawie toczy się proces z powództwa Zarządu Białegostoku przeciwko Włodzimierzowi Cimoszewiczowi.

Z PRAC PARLAMENTARNYCH

Wojewoda o skutkach podwyżek cen energii

*Szanowny Pan
Józef MOZOLEWSKI
Poseł RP
AWS w Białymstoku*

Nawiązując do wystąpienia Pana Posła z dnia 29 stycznia 1998 r. w sprawie skutków wynikających z uwolnienia cen energii cieplnej oraz działań osłonowych zastosowanych przez ośrodki pomocy społecznej i gminy – przekazuję informację w następującym zakresie:

Wielkość podwyżek cen energii wynikających ze znolizowanego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 listopada 1997 r. w sprawie ustalenia taryf dla ciepła.

W roku 1997 na 37 spółdzielni mieszkaniowych działających w województwie białostockim – 16 jednostek otrzymało dotację z budżetu Wojewody na dofinansowanie kosztów opłat do centralnego ogrzewania i ciepłej wody. W pozostałych 21 spółdzielniach opłaty wnoszone przez lokatorów wynikające z

obowiązujących cen urzędowych pokrywały w pełni koszty produkcji energii cieplnej.

W wyniku uwolnienia cen ciepła przepisami ww. rozporządzenia Ministra Finansów – gestorzy zasobów mieszkaniowych mogą podnieść ceny – w przypadku opłat ryczałtowych za ogrzanie 1 m² mieszkania – max do wysokości 3,68 zł, co stanowi wzrost w stosunku do ceny urzędowej z roku 1997 wynoszący 2,13 zł o około 72,8%.

Z przeprowadzonego przez tut. Urząd rozpoznania wynika, iż maksymalnie wzrosty opłat wystąpiły na terenie województwa w przypadku kilku małych spółdzielni korzystających z energii cieplnej produkowanej w niewielkich, często wyeksploatowanych lokalnych kotłowniach. (SM w Dobrzyniewie Dużym, SM w Narewce, SM w Zabłudowie).

Zakres wzrostu opłat w innych spółdzielniach mieszkaniowych jest różni-
ciąg dalszy na str. 4

Ciąg dalszy z poprzedniej strony

cowany w zależności od rodzaju i typu kotłowni i ciepłowni, ich wielkości oraz ilości odbiorców energii, rodzaju paliwa i warunków technicznych. Na terenie miasta Białegostoku podwyżka opłat za c.o. w większości spółdzielni wyniosła 8% przy czym występują też spółdzielnie, jak np. SM „Rodzina Kolejowa” gdzie opłat za c.o. i c.w. nie podniesiono i aktualnie są one niższe od cen urzędowych z roku biegnącego.

Przykładowe wzrosty cen energii cieplnej dostarczonej do mieszkań na cele bytowe w innych miastach kształtują się następująco:

- SM w Bielsku Podlaskim – wzrost średnio o 39%
- SM w Hajnówce – wzrost o 15%
- SM w Sokółce – wzrost o 17%
- SM w Łapach – opłaty nie uległy zmianom.

Nawiązując do powyższych danych pragnę nadmienić, iż stosownie do zaleceń Ministerstwa Finansów – Urzędy Kontroli Skarbowej oraz Izby Skarbowe przeprowadzają aktualnie szczegółowe kontrole odnośnie prawidłowości stosowania cen za energię ciepłą przez pro-

ducentów, dystrybutorów i gestorów zasobów mieszkaniowych. Prace w tym zakresie powinny być zakończone do dnia 28 lutego 1998 r. a stosowna informacja zostanie przekazana do Departamentu Finansów Gospodarki Narodowej w Ministerstwie Finansów.

Dodatki mieszkaniowe

W związku z odstąpieniem od stosowania cen urzędowych na centralne ogrzewanie mieszkań i dostawę ciepłej wody, a w konsekwencji od częściowego dotowania kosztów tych usług, szczególnie istotne staje się zagwarantowanie by wszystkie rodziny uprawnione otrzymały należne dodatki mieszkaniowe. W tym zakresie zwróciłam się do jednostek samorządu terytorialnego z prośbą o upowszechnienie wśród mieszkańców obowiązujących aktualnie zasad i trybu przyznawania dodatków.

W roku 1997 gminy województwa białostockiego, realizując zadania własne wypłaciły ogółem 204 tys. dodatków mieszkaniowych na łączną kwotę 17,2 mln zł. co stanowi wzrost w stosunku do roku 1996 o 22%. Średnio, w każdym miesiącu 1997 r. dodatek otrzymywało

ok. 17 tys. użytkowników mieszkań spółdzielczych, komunalnych, zakładowych i prywatnych.

Przeciętna wysokość dodatku wyniosła 84,3 zł.

Na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych, gminom województwa białostockiego przekazana została w roku ubiegłym należąca dotacja celowa z budżetu państwa w kwocie 9,8 mln. zł.

Uwzględniając wzrost kosztów utrzymania mieszkań w związku z wprowadzonymi podwyżkami cen energii, zabezpieczono gminom zwiększoną dotację na dodatki w I kwartale 1998 r. w wysokości 2,9 mln. zł. co stanowi wzrost w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego o około 38%.

Według informacji Wojewódzkiego Zespołu Pomocy Społecznej – udzielono dotychczas 20 specjalnych zasiłków celowych i 161 celowych oraz 157 zasiłków okresowych, w których zostały uwzględnione zwiększone koszty eksploatacji mieszkań. Łączna wartość pomocy udzielonej w w.w. 4 formach wyniosła w styczniu br. 81 tys. zł.

Wojewoda Białostocki
Krystyna ŁUKASZUK

ciąg dalszy z poprzedniej strony

stwa i to, czy reforma ta przyniesie oczekiwane pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Naszym naturalnym zapleczem kadrowym są sprawdzeni działacze NSZZ „S”, którzy zechcą przejść od działalności związkowej do szerszej działalności społecznej. W naszych szeregach winni znaleźć się też wszyscy prawni ludzie, którzy chcą być aktywni w życiu społeczno-politycznym. Chcemy być partią ludzi prawych. Takich potrzebuje Polska, tacy powinni tworzyć przyszłe władze gminne, powiatowe i wojewódzkie.

Ciąży na nas wielkie zadanie polityczne stworzenia jednolitej partii zdolnej do realizacji reform zapoczątkowanych przez „Solidarność” u początków III Rzeczypospolitej. AWS powstał bowiem, liczne partie prawicowe po klęsce w przedostatnich wyborach parlamentarnych zrozumiwały, że w pojedynkę nie nie osiągną. Ta jedność nie jest jednak trwała. Ich liderzy już dzisiaj toczą gry o wzmocnienie wpływów swoich ugrupowań politycznych, czasem nawet nie licząc się z deklarowanym w okresie wyborczym swoim poparciem dla programu AWS-u. Przykładem tej gry może być sprawa nowego podziału administracyjnego kraju. Siła RS AWS jest warunkiem jedności AWS-u. Jeśli wyborcy nie zostaną zagospodarowani przez RS AWS, to o ich zaufanie będą zabiegać inni nawet kosztem rozmów w AWS-ie.

Powinniśmy być otwarci na ludzi młodych. Nie mogą to być tylko hasła. Każda

działalność wymaga ciągłości pokoleniowej. Aktywność polityczna ludzi młodych jest też ważnym sposobem rozwiązywania problemów tej grupy społecznej. Narastająca przestępczość i brutalizacja życia w znacznej części dzieje się z udziałem młodych. Jest skrajną odpowiedzią na problemy, które to środowisko nurtują. Dialog i udział ludzi młodych w działalności społeczno-politycznej pomoże nam te problemy zrozumieć i rozwiązywać.

Jednocześnie z intensywnym naborem nowych członków tworzymy struktury naszej partii. Nie jest to sytuacja najkorzystniejsza z punktu widzenia trwałości rozwiązań i wewnętrznej bezkonfliktowości. W niedługim czasie władze tymczasowe zostaną zastąpione władzami statutowymi. Nasze wybory muszą być przemysłane. Musimy postępować ze świadomością, że wybieramy władze na całą kadencję przewidzianą statutem.

Nowy podział administracyjny wywołuje i będzie wywoływał wiele społecznych dyskusji. Dyskusjom tym będą towarzyszyć różnorodne emocje. Jest to zrozumiałe. Obywatele chcą współuczestniczyć w decyzjach, w której gminie, powiecie, czy województwie będą zamieszkiwali. Nie możemy w tych dyskusjach nie uczestniczyć. Musimy być do niej przygotowani merytorycznie. W programie wyborczym opowiedzieliśmy się za reformą terytorialną. Od tego nie odstępujemy. Szczegółowe rozwiązania jednak mogą i powinny być

przedmiotem społecznej dyskusji. Uczestniczyć w niej winniśmy mając na względzie dobro społeczności lokalnej, w której żyjemy. Nasze uznanie w oczach wyborców może w znacznym stopniu zależeć od tego, jak w tej dyskusji uczestniczyliśmy.

Jesteśmy partią, która bierze na siebie zadanie współzrządzenia. Nie było możliwości wyboru koalicjanta. Trzeba było dokonać szeregu daleko idących ustępstw. Koalicjant swoją pozycję starał się wykorzystać maksymalnie. Rezygnacja z tworzenia rządu oznaczała by nieuszanowanie mandatu, jakim społeczeństwo obdarzyło AWS i zaniechanie najważniejszych dla państwa reform.

Nowy rząd koalicyjny AWS – UW podjął szereg niepopularnych decyzji, jakimi są podwyżki cen. Nie jesteśmy partią opozycyjną, nie możemy więc tych decyzji rządowych odrzucać. Trzeba mieć świadomość jednak, że podwyżki są w istocie wynikiem sprawowania władzy przez koalicję SLD – PSL. Nasza negatywna ocena tych podwyżek jest więc w istocie negatywną oceną rządów sprawowanych przez ostatnie cztery lata. Obecnie władze samorządowe wprowadzają kolejne podwyżki. Nie koniecznie są one uzasadnione. Powinniśmy wszelkie takie decyzje szczegółowo analizować i jeśli potrzeba przeciwstawić się im.

Kazimierz TRZĘSICKI
Białystok, dn. 6 lutego 1998
ciąg dalszy na str. 5

Po 4 latach – konkordat ratyfikowany

Ratyfikacja konkordatu kończy okres ponad 4-letnich sporów i dyskusji wokół umowy z Watykanem. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych zapowiedziana jest na 25 marca. W miesiąc później konkordat wejdzie w życie.

W umowie, zawartej 28 lipca 1993 r. w Warszawie, Watykan i Polska zgodziły się, że stosunki między Państwem a Kościołem Katolickim będą oparte o formułę autonomii oraz niezależności, a także zobowiązały do pełnego poszanowania tej zasady we współdziałaniu dla rozwoju człowieka i wspólnego dobra.

Zasada ta oznacza nową formę obecności Kościoła we wspólnocie politycznej, w której nie uczestniczy on w sprawowaniu władzy politycznej, duchowieństwo nie angażuje się ani w działalność partii politycznych, ani w funkcjonowanie państwowych organów ustawodawczych, wykonawczych i sądowniczych, jak również w bieżące działania administracji.

Rzeczpospolita potwierdza osobowość prawną Kościoła Katolickiego, zapewnia mu prawo tworzenia struktur kościelnych i wolność sprawowania kultu, swobodne i publiczne pełnienie misji oraz nieingerencję władz świeckich w nominacje biskupów diecezjalnych.

Nie będzie zmian w ustawie o cudzoziemcach

W opinii wiceministra spraw wewnętrznych i administracji Wojciecha Brochwicza, obecnie nie są brane pod uwagę zmiany obowiązującej od początku br. ustawy o cudzoziemcach i nie jest możliwe przywrócenie pierwotnego stanu rzeczy. Natomiast – jak dodał – możliwe jest obniżenie wysokości opłat konsularnych za udzielanie wiz obywatelom Rosji i Białorusi.

Posłowie SLD Zygmunt Kaniewski i Lech Nikolski pytali w 19.02.br. w Sejmie, o reakcję rządu w związku z wejściem w życie nowej ustawy o cudzoziemcach. Ich zdaniem, spowodowała ona gwałtowny spadek obrotów w handlu przygranicznym i bazarowym, zwłaszcza na „ścianie wschodniej”, co w efekcie stawia pod znakiem zapytania przyszłość ok. 2 mln osób związanych z działalnością handlu przygranicznego.

Wiceminister Brochwicz podkreślił, że w trakcie prac nad ustawą o cudzoziemcach, nie prowadzono badań nad skutkami, jakie może ona wywołać na targowiskach. Podkreślił, że ustawa nie

wprowadza radykalnie nowych rozwiązań, lecz tylko porządkuje wcześniejszy stan prawny. „Celem ustawy nie było wprowadzenie nowych obostrzeń, ani utrudnień w ruchu granicznym, lecz tylko spowodowanie ściślejszego przestrzegania już istniejących uregulowań prawnych” – mówił.

Dodał, że niemożliwy jest powrót do sytuacji poprzedniej, w której znakomita większość ruchu osobowego z Rosją i Białorusią odbywała się dzięki sfalszowanym zaproszeniom i wauczerom sprzedawanym otwarcie na bazarach za drobne sumy.

Brochwicz podkreślił, że ustawa nie została na Polsce wymuszona, lecz od początku do końca była inicjatywą władz polskich. Według niego, wejście w życie ustawy to dla władz polskich cenny atut w negocjacjach z UE, gdyż dostosowuje ona nasze prawo do standardów europejskich. Brochwicz zauważył, że Polska unowocześniła swoje prawo o cudzo-

ciąg dalszy na str. 6

NIK kontroluje ugodę między państwem a SdRP

Najwyższa Izba Kontroli rozpoczęła w ramach kontroli wykonania budżetu, analizę ugody zawartej w ub.r. między państwem a SdRP dotyczącej spłaty długów tej partii w wyniku przejmowania przez nią majątku b.PZPR – powiedział w czwartek w Sejmie wiceminister finansów Krzysztof Ners. Dodał, że przed zakończeniem kontroli nie można ocenić, czy uгода była korzystna dla skarbu państwa, o co pytał Kazimierz Ujazdowski (AWS).

Ners powiedział, że wyjaśnienia wymaga także to, czy b.minister finansów mógł reprezentować interesy skarbu państwa i podpisać ugodę. Jego zdaniem, wątpliwości, któremu resortowi powinna podlegać sprawa zadłużenia SdRP wobec państwa, powstały już w kwietniu ub.r. Wiceminister mówił, że wtedy ówczesny premier Włodzimierz Cimoszewicz „poleciał” ministerstwu finansów „zając się tym”, podczas gdy

kompetencje resortów nie były w tym czasie dostatecznie jasne.

Według relacji Nersa, ówczesne ministerstwo finansów pytało o kwestię kompetencji szefa Kancelarii Premiera, ale ten nie zajął stanowiska, nie zanegował też decyzji Cimoszewicza. Wobec tego uznano, że to MF jest uprawnione do zawarcia ugody.

Ners poinformował, że przed podpisaniem ugody b.rząd dysponował trzema ekspertami dotyczącymi wątpliwości kompetencyjnych. Według pierwszej (departamentu spraw majątkowych) – nie mogło ich mieć Ministerstwo Finansów. Według dwóch innych (przygotowanych przez „prywatne kancelarie adwokackie”) – mogło.

MF nie podważa warunków ugody – powiedział Ners – lecz nie zajmuje też w tej sprawie stanowiska. Oczekuje na wyniki NIK i odpowiedź na pytanie o kompetencje b.kierownictwa MF, jakie przed tygodniem

skierował do ministerstwa skarbu i Kancelarii Premiera likwidator majątku b.PZPR Andrzej Herman. Ners powiedział, że nie wie, kiedy wątpliwości zostaną wyjaśnione i że obecne ministerstwo finansów obserwuje „przerzucanie pytania z jednego poziomu na drugi”.

W ugodzie, zadłużenie SdRP wobec państwa określono na ponad 4,5 mln zł, z czego partii zostało do spłacenia ponad 2,5 mln, co ma zrobić w 10 ratach do 2007 r. Dług podany w ugodzie obejmuje podstawową kwotę zadłużenia SdRP wynikającą z prawomocnych wyroków sądowych oraz roszczenia państwa w sprawach do tej pory nie rozstrzygniętych, z wyjątkiem dwóch procesów sądowych. Największe kontrowersje wywołało wstrzymanie odsetek od długu i zaliczenie ich na poczet należności głównej.

Ciąg dalszy z poprzedniej strony
ziemcach, jako ostatni kraj w całej Europie Środkowo-Wschodniej.

Wiceminister przyznał, że jest jeszcze za wcześnie, aby ocenić wpływ ustawy na rozmiary ruchu granicznego oraz funkcjonowanie bazarów i targowisk. Dodał też, że niezależnie od przepisów przyjętych przez Polskę w zakresie ruchu granicznego, wpływ na jego rozmiary na granicy wschodniej oraz na obroty na bazarach i targowiskach w strefie przygranicznej oraz w głębi kraju mogą wywierać regulacje prawne przyjęte przez władze Republiki Białorusi i Federacji Rosyjskiej.

Posłowie nie byli zadowoleni z odpowiedzi wiceministra. Został on zasympagowany gradem dodatkowych pytań: czy rząd zamierza udzielić pomocy samorządom, które ucierpiały wskutek wprowadzenia nowych przepisów; jaka jest koncepcja polskiej polityki wschodniej, czy to ma być tworzenie kordonu sanitarnego między bogatą i biedną Europą; jaki wpływ na rezerwy dewizowe państwa będzie miało ograniczenie handlu ze wschodem.

Siergiej Plewa (SLD) stwierdził, że minister Brochwicz jest niekompetentny i w sposób arogancki udzielał odpowiedzi na pytania posłów. „Nie po to tu siedzimy, aby uzyskiwać byle jakie odpowiedzi” – mówił.

GAZETA
współczesna

Dociera
wszędzie
i do wszystkich

Dodatkowe dni wolne od pracy

Stosownie do art. 129¹ par. 1 k. p. przy wprowadzaniu rozkładów czasu pracy, o którym mowa w art. 129 k. p., uwzględnia się 39 dodatkowych dni wolnych od pracy w roku kalendarzowym, przy czym w każdym okresie obejmującym kolejne trzy miesiące liczba tych dni nie może być mniejsza niż 9.

W myśl art. 104¹ par. 1 pkt 3 terminy dodatkowych dni wolnych od pracy powinny być określone w regulaminie pracy, względnie w układzie zbiorowym pracy, jeżeli w tym zakresie obowiązują postanowienia układu. Również w regulaminie pracy lub w układzie zbiorowym pracy – zgodnie z art. 129⁷ – powinien być określony sposób wprowadzania dodatkowych dni wolnych od pracy.

Dodatkowe dni wolne od pracy mogą być udzielane we wszystkie dni robocze, a nie tylko w soboty. Nie ma też przeszkód prawnych do udzielenia dwóch czy trzech dodatkowych dni wolnych łącznie w danym miesiącu. Poza tymi 9 dniami w każdym trzymiesięcznym okresie pozostają jeszcze do rozdysponowania 3 dodatkowe dni wolne od pracy, które można ustalić w dowolnym okresie, tak aby w żadnym z okresów rozliczeniowych nie przekroczyć dopuszczalnej normy tygodniowej.

Zgodnie z art. 129² k. p. przy wprowadzaniu rozkładów czasu pracy obejmujących większą liczbę dodatkowych dni wolnych od pracy niż 39, nie przekraczających jednak 52, dobowy wymiar czasu pracy może być podwyższony do 9 godzin. Stosownie do powyższego upoważnienia można więc wprowadzić rozkłady czasu pracy obejmujące większą liczbę dodatkowych dni wolnych od pracy niż 39. W takim przypadku dobowy wymiar czasu pracy może być podwyższony do 9 godzin. Jak wynika z tego przepisu nie musi być to 52 dni, ale może być każda liczba między 39 a 52. Nie można jednak zarządzić pracy po 9 godzin we wszystkie dni tygodnia, tj. od poniedziałku do piątku w zamian za każdą wolną sobotę. Oznaczałoby to bowiem naruszenie średniotygodniowej normy 42 godzin, czyli naruszenie przepisów o czasie pracy.

Jeżeli w danym zakładzie pracy stosowane są różne rozkłady i systemy czasu pracy, to pracodawca powinien ustalić terminy dodatkowych dni wolnych od pracy dla różnych grup pracowników. Oznacza to, że w regulaminie pracy mogą być ustalone różne terminy dodatkowych dni wolnych od pracy dla różnych grup pracowników.

Konieczność ustalenia dodatkowych dni wolnych od pracy, dla każdej grupy pracowników, jest bardzo istotna, w świetle zmienionych przepisów kodeksu pracy o udzielaniu urlopów wypoczynkowych. Dodatkowych dni wolnych od pracy nie wlicza się do urlopu. W przypadku gdy praca w danym zakładzie wykonywana jest np. w systemie równoważnych norm czasu pracy, to harmonogram pracownika zatrudnionego w tym systemie przewidywać może dni wolne, nie będące dniami dodatkowo wolnymi od pracy. Przy udzielaniu urlopu wypoczynkowego, w razie gdyby pracownik ten nie miał określonych swoich dni dodatkowo wolnych od pracy, byłby problem z ustaleniem, które z tych dni są wolne z tytułu pracy w danym systemie a które dniami dodatkowo wolnymi. W celu uniknięcia niepotrzebnych napięć każdy pracownik, bez względu na stosowany system czy rozkład czasu pracy, powinien mieć ustalony własny kalendarzyk dodatkowych dni wolnych od pracy.

Zgodnie z art. 129³ par. 1 k.p. w razie niewykorzystania przez pracownika dodatkowego dnia wolnego od pracy nie przysługuje mu w zamian inny dzień wolny od pracy ani dodatkowe wynagrodzenie.

W przypadku zatem niewykorzystania dodatkowego dnia wolnego od pracy, np. z powodu choroby czy sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny, pracownikowi nie przysługuje żadne roszczenie z tego tytułu.

Inaczej wygląda sytuacja, gdy pracownik pracował w dniu dodatkowo wolnym. Pracownikowi, który na polecenie pracodawcy wykonywał pracę w dniu dla niego dodatkowo wolnym od pracy, przysługuje w zamian dzień wolny w innym terminie. Dni wolne z tego tytułu, na wniosek pracownika lub za jego zgodą, mogą być udzielone także po upływie okresu rozliczeniowego, najpóźniej do końca następnego okresu rozliczeniowego.

Jak wynika z powyższego przepisu, pracodawca obowiązany jest udzielić pracownikowi, który na jego polecenie wykonywał pracę w dniu dodatkowo wolnym od pracy, dnia wolnego w innym terminie. Dzień ten powinien być – co do zasady – udzielony w tym samym okresie rozliczeniowym. Tylko na wniosek pracownika lub za jego zgodą pracodawca może udzielić innego dnia wolnego po upływie okresu rozliczeniowego. Stosownie do art. 129³ par. 3 k.p. w razie niewykorzystania dnia wolnego od pracy, należnego zgodnie z par. 2 pracownikowi przysługuje dzień wolny w innym wyzna-

czonym terminie, a w przypadku nieudzielenia dnia wolnego od pracy – wynagrodzenie z dodatkiem określonym w art. 134, przewidzianym za pracę w święto.

Jak wynika z powyższych przepisów, przepracowany dodatkowy dzień wolny od pracy nie przepada. Jeżeli pracownik nie wykorzystał dnia wolnego udzielonego w zamian za dodatkowy dzień wolny, to pracodawca powinien udzielić mu ponownie dnia wolnego w innym terminie. Dopiero w razie nieudzielenia – ponownie – dnia wolnego pracownikowi przysługuje wynagrodzenie z odpowiednim dodatkiem. Powyższa regulacja wskazuje, jak dużą wagę ustawodawca przywiązuje do zapewnienia pracownikom wypoczynku poprzez zabezpieczenie ich prawa do dodatkowych dni wolnych od pracy. Dodatkowe dni wolne od pracy mają charakter świadczenia ze stosunku pracy. W razie ich nieudzielenia pracownikowi przysługuje stosowne roszczenie. Jak wspomniano wyżej, pracodawca nie może – kosztem nieudzielenia odpowiedniej liczby dni dodatkowo wolnych od pracy – zmniejszyć wymiaru dobowego czasu pracy, żeby zachować średniotygodniową normę czasu pracy.

Przepisy art. 129¹ par. 2 i 3 k.p. mówią o dniu wolnym w zamian za przepracowany dzień dodatkowo wolny od pracy. W przypadku zatem pracy w dniu dodatkowo wolnym od pracy przysługuje pracownikowi dzień wolny, niezależnie od liczby godzin przepracowanych w tym dniu wolnym.

Jeżeli pracownik za pracę w dodatkowym dniu wolnym od pracy otrzymał dzień wolny w innym terminie, to za dzień przepracowany otrzyma wynagrodzenie, z tym że za dzień wolny nie będzie miał już prawa do wynagrodzenia. Zgodnie z art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. W przypadku

świadczenia pracy w dodatkowym wymiarze czasu pracy w niepełnym dobowym wymiarze pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za przepracowane godziny, natomiast za godziny pozostałe do normy dobowej – wynagrodzenie przestoju. Przykładowo, pracownik w dodatkowy dzień wolny od pracy przepracował pięć godzin – przy normalnym rozkładzie przewidującym osiem godzin pracy dziennie. Pracownikowi temu udzielono dnia wolnego – otrzyma zatem za czas przepracowany wynagrodzenie pełne za pięć godzin i za trzy godziny wynagrodzenie przestoju. W przypadku udzielenia dnia wolnego – otrzyma zatem za czas przepracowany wynagrodzenie pełne za pięć godzin i za trzy godziny wynagrodzenie przestoju. W przypadku udzielenia dnia wolnego od pracy w zamian za przepracowany dzień dodatkowo wolny od pracy pracownikowi przysługuje tylko normalne wynagrodzenie, bez dodatku, chyba że przepisy zakładowe zawierają korzystniejsze postanowienia.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na celowość udzielenia dnia wolnego od pracy w tym samym okresie rozliczeniowym, a właściwie w tym samym miesiącu, w którym pracownik pracował w tym dodatkowo wolnym dniu. Nie wynika to wprawdzie z przepisów, ale najlepiej zabezpiecza interes zarówno pracownika, jak i pracodawcy. W przypadku bowiem, gdy pracodawca udzieli pracownikowi np. czterech dni wolnych od pracy w zamian za cztery przepracowane dodatkowe dni wolne od pracy po miesiącu czy miesiącach, w których była świadczona praca w tych dniach, wynagrodzenie pracownika będzie niższe o wynagrodzenie za cztery dni – wynagrodzenie za cztery przepracowane dni otrzymał w miesiącu lub w miesiącach, w których je przepracował. Jeżeli wynagrodzenie pracownika – z racji korzystania z tych dni wolnych w zamian za przepracowane dodatkowe dni wolne – by-

łoby niższe od wynagrodzenia pracownika, ustalonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, pracownikowi przysługiwać będzie stosowne wynagrodzenie. W razie udzielenia dnia wolnego od pracy w tym samym miesiącu, w którym była świadczona praca, pracownik otrzymuje wynagrodzenie za czas przepracowany, z ewentualnym wynagrodzeniem przestoju za czas nie przepracowany w związku z odbiorem dnia wolnego za pracę w dniu dodatkowo wolnym od niej, jeżeli praca w tym dniu dodatkowo wolnym trwała krócej niż wymiar dobowy.

W przypadku udzielenia dnia wolnego od pracy w zamian za przepracowany dzień dodatkowo wolny od pracy praca w tym dniu nie jest pracą w godzinach nadliczbowych i – jak wspomniano wyżej – przepisy Kodeksu pracy nie przewidują zwiększonego wynagrodzenia za nią. W razie jednak nieudzielenia dnia wolnego od pracy za przepracowane godziny w dniu dodatkowo wolnym od pracy wynagradzane są zgodnie z przepisami o wynagrodzeniu za godziny nadliczbowe w niedziele, czyli ze 100 procentowym dodatkiem i – co istotne – wchodzi do limitu godzin nadliczbowych.

Udzielenie dnia wolnego w zamian za pracę w dniu dodatkowo wolnym od pracy stanowi kompensatę tylko w przypadku, gdy praca w tym dniu wykonywana była w ramach normy dobowej. Gdyby zaś praca przekroczyła normalny wymiar dobowy, to godziny przepracowane ponad dobowy i tak byłyby godzinami pracy nadliczbowej, wliczanymi do limitu. W myśl art. 154 par. 3 k.p. dodatkowych dni wolnych od pracy nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego. Dotyczy to również zaległych urlopów wykorzystywanych w roku bieżącym. ■

Apel Towarzystwa Przyjaciół Chorych „Hospicjum”

Uprzejmie informujemy, że w Białymstoku w ramach Towarzystwa Przyjaciół Chorych działają Hospicjum domowe i Hospicjum „Dom Opatrzności Bożej”. Hospicjum domowe udziela bezpłatnie pomocy lekarskiej i pielęgniarskiej oraz pomaga rodzinom w sprawowaniu opieki nad chorymi w domu. Wypożycza sprzęt medyczny.

W skład zespołu osób opiekujących się chorymi w domu wchodzi lekarze i osoby duchowne. Hospicjum stacjonarne „Dom Opatrzności Bożej” znajduje się w Białymstoku przy ul. Świętojańskiej 1 c i zapewnia chorym całodobowe utrzymanie, leczenie oraz opiekę pielęgniarską i duchowną. Pacjenci z zaawansowaną chorobą nowotwo-

rową znajdują tu oprócz fachowej opieki warunki zbliżone do życia w rodzinie.

Środki materialne na utrzymanie „Hospicjum” pochodzą głównie z ofiar i darowizn osób indywidualnych, instytucji i jednostek gospodarczych. „Dom Opatrzności Bożej” dysponuje zaledwie pięcioma miejscami, a liczba chorych na raka nie mających warunków do godnego umierania, często nie mających rodzin, jest kilkakrotnie większa. Może i my będziemy potrzebowali pomocy innych.

Aby ulżyć chorym na chorobę nowotworową, a także zapewnić godne odejście z tego świata podjęliśmy trud budowy Domu Opieki Hospicyjnej. Im. Jana Pawła II przy ul. Sobieskiego w Białymstoku. W ubiegłym roku wykonano wykopy, zrobiono

fundament i podpiwniczenie. Od wiosny chcemy w jak najszybszym tempie prowadzić tę budowę.

Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku zwraca się z uprzejmą prośbą o wsparcie finansowe budowy Domu Opieki dla osób z zaawansowaną chorobą nowotworową.

Ofiary na budowę Hospicjum składać można na konto:

Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku
PKO I Oddz. W Białymstoku 10201316-387152-270-201

**W imieniu Towarzystwa
Dr med. Tadeusz BOROWSKI**

Pomóżmy Kasi

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Zakładzie Gazowniczym w Białymstoku zwraca się z gorącą prośbą do wszystkich Komisji Zakładowych NSZZ „S” w wsparcie finansowe zakupu protezy dla córki (14 lat) naszego członka Janusza Sautera.

Kasia wiosną 1995 r. zachorowała na nowotwór kości. Hospitalizacja w wielu szpitalach i klinikach zakończyła się 19.05.1997 r. amputacją stopy. Teraz, aby mogła samodzielnie chodzić i prowadzić normalny tryb życia potrzebna jest specjalistyczna proteza firmy OTTOBOK – koszt ok. 15.000.00 PLN. Jest to bariera, której nasz członek nie potrafi sam pokonać. Pracuje tylko on i ma na utrzymaniu żonę, syna Krzysztofa lat 16 oraz 2-letniego Jakuba.

W imię solidarności związkowej prosimy o wsparcie finansowe naszego kolegi. Wpłaty prosimy kierować na konto:

„Pomoc dla Kasi”
PKO BP Oddział w Węgorzewie
10204779-18164-270-43.

W Zarządzie Regionu można nabyć:

- » Kodeks Pracy – cena 40 zł,
- » Przepisy Wykonawcze do KP cz. I i II – cena 15 zł,
- » Nalepki samoprzylepne,
- » Kalendarze związkowe (format książkowy) – cena 13 zł,
- » Puchary NSZZ „S” – cena 15 zł
- » oraz inne materiały o treści związkowej.

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU BIAŁYSTOK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.

CENA: 120,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWE.I

75 godzin lekcyjnych.

- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)

- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)

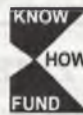
CENA: 190,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

Fundacja
Rozwoju
Województwa
Białostockiego

Szkolenia zorganizowano przy współpracy z Fundacją Rozwoju Województwa Białostockiego realizującą Polsko-Brytyjski Program Rozwoju Przedsiębiorczości

Program wspierany przez Rząd Brytyjski

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 66
☎ 422-797, 423-246 w. 15

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

Solidarność

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 423-246 w. 16; fax 42-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny),

Artur Jan Szczesny (red. techniczny),

oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność.